

KEĎ SOM BOLA MALÁ AKO VY

Milé deti,

žiť je veľmi zaujímavé. A teraz, keď som už dospelá, ba doslova stará pani, je to ešte stále zaujímavé.

Ale keď som bola malá ako vy, vtedy žiť bolo priam úžasné. Aké len bolo všetko veľké a mohutné, stromy aj domy. A deň aký bol dlho-dlhočizný od rána do večera! – nie ako teraz. A zimy boli oveľa snehovejšie a búrky, najväčší postrach môjho detstva, bývali oveľa blýskavejšie a burácavejšie ako dnes.

No doma bolo bezpečne: mamička, otecko, starká, brat Janko a sestra Anička. A celý ten dobrý svet nášho domu a dvora. Ako som si len so všetkými rozumela, so všetkými som sa vedela pohovárať: so psom i mačkou, s vetrom i vtáčkom, s kvietkami aj včelami, s barancom i teliatkom.

Raz sa nečakane prihnala búrka a naši boli na poli. Vo veľkej úzkosti som vbehla do maštale a objala som okolo krku veľkú rohatú tetku Kvetuľu. A čo myslíte? Hneď mi bolo ľahšie a strach ma pomaličky opúšťal. Na tento náš dom i dvor si spomínam, keď ma niekedy prepadne clivota. V duchu sa vrátim k starej studni (ktorá ešte stále existuje a dodnes dáva tú najlepšiu vodu) – a hneď ožije okolo mňa priateľský svet môjho detstva, toho dávneho a strateného, keď som bola malá ako teraz vy.

Žiť je veľmi zaujímavé.

Milé deti, pekne si vás pozdravujem

Vaša